

Williams västkustrock har nått ända till Japan

*William Sikström, elev från Mellansels folkhögskola, valde att göra en egen skiva i västkustrockens tecken.
Fotograf: Maria Edstrand*

Ett år på Mellansels folkhögskola gav resultat. Nu har William Sikström precis kommit med sin första skiva.

– Jag lärde mig oerhört mycket i Mellansel tack vare duktiga lärare och andra elever, säger den skivdebuterande 21-åringen.

Vi träffas i Umeå i vindsvåningen hemma hos William Sikström. 21-åringen har smitit ifrån sista lektionen vid universitet och ger sig i stället på kaffekannen.

– Är det så här man gör? undrar han när han ska fylla på kaffe i perkulatorn.

Jo, då. Det blir kaffe – och som han säger – "frugans muffins".

Sedan följer ett långt intressant samtal om musik, utbildning och livet i stort.

– Jag är kristen, säger han.

– Men det var inte därför jag sökte mig till Mellansels folkhögskola. Jag hade väl en dröm om att jobba med musik på heltid. Tiden i Mellansel var otroligt utvecklande. Lärarna var enormt inspirerande och jag lärde mig mycket.

– Och jag lärde mig inte bara att spela, utan även att förstå musik, säger han.

Samtidigt påpekar han att insikten om framtiden även kom där.

– Jag är väl lite försiktig och kände att det var för osäkert att satsa på musiken fullt ut.

– Tanken att vara heltidsmusiker kändes krävande, typ får jag pengar den här månaden och så? Men jag beundrar verkligen de som vågar.

– Det var då jag bestämde mig för att det räckte med att hålla på med musik på hobbynivå.

Intresset för musik fick William Sikström annars genom pappans vinylskivor.

– Alltid när familjen åkte på semester blev det musik i bilen. Det var mycket västkustrock, säger han och skiner upp.

Den musiksmaken har fortsatt att ligga varmt om hjärtat – och för att vara bara 21 år är det inga vardagstoner som William Sikström talar varmt om.

– Själv har jag har provat att skriva lite popigare låtar, men det slutar alltid med västkustrock. Fast just den genren är väl fel om man vill tjäna pengar.

I nästa andetag berättar han att amerikanen Richard Page, stor på 80-talet, är den absoluta favoriten.
– Jag lyssnade mycket på honom som liten.

På frågan om han skulle kunna tänka sig att ställa upp i Idol, som ju sänds på tv, svarar han snabbt med ett skratt.

– Nej, det är nog inte min grej. Men Bagge verkar ju gilla rödhåriga – och han är ju en skön snubbe...

William Sikström trakterar flera olika instrument, men klargör att basen är hans huvudinstrument.

– Jag är nog bäst på bas, men jag spelar även gitarr och piano.

Den nya skivan började spelas i vintras i ett litet krypin hemma i vindsvåningen i Umeå. Med och sjunger på några låtar är Rakel, frun i huset.

William Sikström tillsammans med frun Rakel, som också medverkar på skivan med sin stämma. Fotograf: Maria Edstrand

– Ett par av låtarna har jag dammat av från gymnasietiden i Lycksele, men allt har jag spelat in i mitt lilla musikrum. Och än har inga ilskna grannar hört av sig. Det blev ju aldrig någon sång efter elva på kvällarna, säger han och skrattar.

Skivan är tryckt i en begränsad upplaga och innan allt var klart kände William Sikström lite oro för att han skulle gå back.

– Men jag ligger snabbt på plus, säger han och tillägger att japaner har köpt skivan och att låtar har spelats i både spansk och fransk radio.

Till sist kan jag inte låta bli att fråga om hur det känns att vara gift när man bara är 21 år?

– Tycker man om varandra är det ingen mening att dra ut på tiden. Och dessutom har vi ju samma musiksmak, säger han och drar på mungiporna igen.

Innan vi skiljs åt hinner han säga att drömmen en vacker dag är att ha en egen skivstudio.

– Då blir det mer på riktigt och då kan jag ha med en riktig trummis när jag spelar in.

Torbjörn Berlin

[0660-29 55 37](tel:0660-295537) torbjorn.berlin@mittmedia.se

William Sikström minns tiden i Mellansel med glädje. "Jag lärde mig oerhört mycket", säger han.

Fotograf: Maria Edstrand